

Utsikt från en afrikansk

Att bo mitt i den östafrikanska vildheten i välutrustade tält på Hemingways vis blir allt populärare. Check-in har upplevt reservaten Masai Mara och Selous och bott i Conservation Corporation Africas tältcamper.

Text och foto **Peter Hanneberg**

Under oss bryter Stora Riftdalen den östafrikanska högplatån som om en jätte hade dragit en fåra med pekfingret innan landskapet ännu hunnit stelna. En timma tar det från Nairobi till Masai Mara Game Reserve väster om Rift Valley. Här i parkens västra del är lugnt jämfört med östra Mara, där de flesta turister landar.

Milka Kerubo är på plats för att möta mig och Lars Kristoferson, WWF Sveriges chef. Den sprudlande glada och prat samma Milka är masai, men har lämnat den röda manteln hemma i byn och förestår under vårt tvådagarsbesök Bateleur Camp i Kichwa Tembo. Conservation Corporation Africa (CC Africa) anställer gärna lokalt och utbildar dem för sina behov. Det ingår i deras respekterade ekoturistiska koncept. Masaistammarna på trakten får också en direkt inkomst genom parkavgifter och provision från turistanläggningarna.

Lokalt handplockad är också vår ranger Sebastian. Vi har anlänt sent på eftermiddagen och ger oss iväg direkt från landningsbanan i hans jeep för att spana på djuren. Solen lyser igenom rödhavren, den av savannens gräsätare kanske mest

På kvällen i tvåmanstältet i Selous Safari Camp kunde de betande flodhästarnas grymtande höras nära inpå.

tältveranda

Exklusivitet måste inte betyda lyx. Viktigare är att man får vara relativt ensam med naturupplevelserna och servicen. Om tälten är bekväma och maten god är det "grädd på mo-set".

omtyckta födan. Aldrig är savannen så vacker som när solen står lågt. En ny game drive gör vi tidigt nästa morgon och igen på kvällen.

Massiv djurvandring

Vi befinner oss i vad man kallar Maratriangeln, som bildas av Tanzanias och Serengetis gräns i söder, Marafloden i öster och förkastningsbranten Oloololo i väster. Hit upp migrerar halvannan miljon gnuer från Serengeti i maj-juli, åtföljd av en halv miljon thomsongaseller, 200 000 zebror och 20 000 elandantiloper. Det sker för att gräset är grönare hos grannen under den perioden.

Elefanter, zebror och topiantiloper kommer ner för att dricka i ett vattenhål mot en fond av den solbelysta Oloololoväggen. Detta är sinnebilderna av Afrika! Vi möter en gepard på kvällsjakt, och nästa morgon lejon som ätit sig mätta på en giraff, och gamar som festat på samma giraff.

Kichwa Tembo, översatt "Elefantens huvud", består av två camper, den större med 40 tält i rejäl storlek med dusch och

toalett, den andra, Bateleur Camp, med nio något mer exklusiva tält och personlig service. Bateleur Camp är uppkallad efter den rovfågel som CC Africa har som logga och symbol. Campen med dess lyxiga Hemingwaytält är medlem i Small Luxury Hotels of the World. Golven är av fernissade, breda träplankor, sängen en dröm, liksom badrumsdelen. Men likväl mitt i naturen, med tälten utplacerade i skogsbrynet och diademmarkattor som klättrar på kanvasduken. På kvällen har stearinljus hängts i träden i gläntan nedanför lounge-tältet där vi blir serverade en välagad middag ute i naturen, att nedsköljas med en flaska gott sydafrikanskt rödvin.

Selous långt från allt

Några månader senare gör jag en motsvarande resa i Tanzania – litet propellerplan trekvart från Dar es Salaam ned till Selous Game Reserve, landar i norra delen inte långt från Rufijifloden, blir hämtad av Simon Naylor som förestår Selous Safari Camp på flodbanken. Campen omfattar tolv tält som är klart mindre lyxiga än Bateleur Camp, men även här ▶

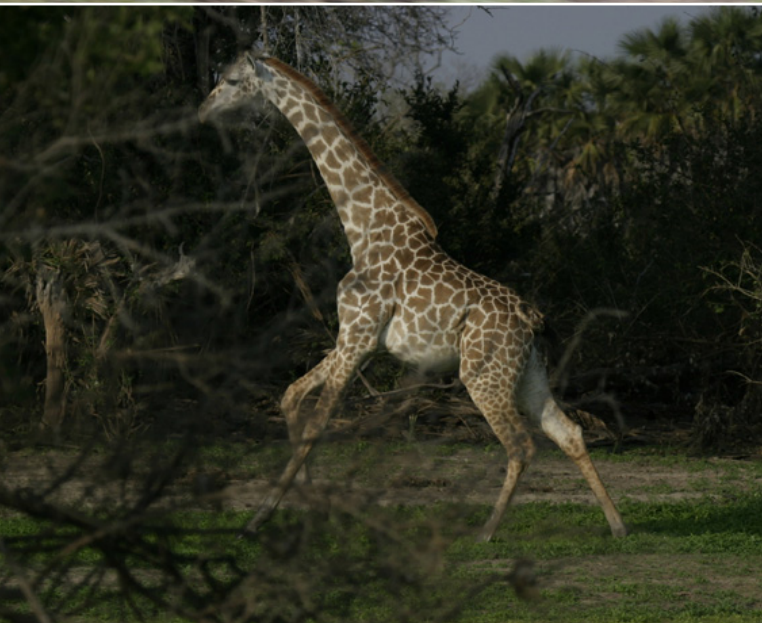

En gam har hittat en god utsiktspunkt i en akacia när skymningen faller över Masai Mara, medan en gråhäger lyfter mot sitt nattkvarter. *Vänster och ovan.* En fiskörn i toppen av en tamarind vid Rufijifloden i Selous betraktar när solen går ned bakom en doumpalm. *Nedan.*

Djur med spring i benen:
nilkrokodil, impalaantilop,
gepard och giraff.

drabbas jag och min reskamrat och gode vän, naturfotografen Bruno Helgesson, av en liknande Hemingwaysk upplevelse.

Vi sitter på däck utefter tältöppningen och läser när plötsligt ett femtiotal impalaantiloper nervöst rasar förbi i spänstiga skutt, som hade de elastiskt gummi i lederna. Hemingway satt utanför sitt bekväma tält och sköt ihjäl de kuduantiloper som till äventyrs vågade visa sig, medan Bruno och jag njuter av djuren i levande skick. Mellan tamarind och terminalia ser vi Nzelekeras, lagunen i anslutning till den mäktiga Rufijifloden. Två elefanter är på väg rakt ut i den grunda sjön med vatten ”upp till midjan”. Där nere svänger skedstorkarna sina märkliga skedar i halvcirklar genom vattnet.

Efter första kvällens game drive och direktföljande middag i utomhusrestaurangen, byggd på pålar fyra meter över marken, raglar vi svettiga och genomtrötta in i tältet och vill bara sova, sova. Men före John Blund avlöser vi varann i duschen. Den är utomhus, avskärmad men utan tak, och det är kolsvart ute. Min kanske mest njutbara dusch någonsin? Medan det svala vattnet strilar över kroppen vilar jag blicken på himlen. Natt i Afrika!

Stjärnorna trängs, de nästan puffar på varandra för att få plats, och bildar ett rörligt strössel av ljuspunkter där vi kan urskilja Södra korset, Orions bälte och andra bekantskaper. Flodhästarna – det finns otroliga 40 000 i Selous – ligger som glänsande granithällar under månen. Och hörs gör de, inte minst om natten när de går upp på land och betar nära tälten. Deras oartikulerade grymtande utgör bastonerna i en nocturn musik som vi vänjer oss vid och inte vill vara utan.

Walking safari

I Selous går vi utan att äta frukost på tidig morgonvandring – walking safari – med guiden som bär det vackra men förpliktande namnet Apollo (efter de sköna konsternas gud i den grekiska antiken). Apollo kan namnen på allt det sköna i Selous natur, träden, blommorna, djuren, fåglarna, spillningen och andra efterlämnade spår. Vi är bara fyra, jag, Bruno, engelsmannen Robert Green och hans fru Sara från Färöarna. Under tiden går solen upp bakom visselakaciornas vassa tandpetare. Efter tre timmar kommer överraskningen. Fulla av ny kunskap ser vi ett dukat bord uppenbara sig på Nzelekeras strand. En enkel men välkommen frukost är hitkörd av campens folk, varefter Bruno och jag fortsätter safarin med jeep och smekmånadsparat med båt.

Senare på eftermiddagen och till solnedgången gör vi det samma, färdas med båt nedströms Rufiji. I det allt mustigare ljuset kan vi smyga nära solande nilkrokodiler, flodhästar, fiskörnar, biätare, hägrar och heliga ibisar. Solen är röd som en rubin när den filtreras av ett tunt molndis medan den dalar mot horisonten bakom silhuetterade Doumpalmer.

Några dygn i Selous med CC Africas tältcamp som bas har gett mersmak. Här är vi mycket nära naturen, här finns inga ljud av ”civilisation”, och väldigt få turister. Västra Masai Mara har liknande kvaliteter, men känns inte lika avlägset och ifred som Selous. Djuren ser man dock lättare i Mara på de trädlösa grässlätterna, medan Selous är skogbeväxt. CC Afri- ▶

Utsikt från Ras Kutanis lounge över beachen vid Indiska oceanen. *Vänster.*

Loungen på Bateleur Tented Camp i Masai Mara. *Nedan till vänster.*

Coastal Aviation flyger på trekvart från Dar es Salaam till Selous. *Nedan.*

▷ cas ekoturismkoncept, sofistikerade tältcamps och – viktigt! – kunniga guidning, gjorde dock bägge besöken till höjdpunkter.

I Ras Kutanis hängmatta

Innan hemfärden från Tanzania blir man ett eller två dygn i Dar es Salaam. Vi finner ett havsnära ställe vid Ras Kutani tre mil söderut. Det drivs och förvaltas också av CC Africa. En bilfärja och en usel grusväg gör sträckan lång men vi ångrar inte valet. Ras Kutani är något helt annat än det vi förknippat

med CC Africa. En strandresort där vi kan avsluta vårt Afrika för denna gång med bad i Indiska oceanen och hängmattorna på verandan av vår spaciösa bungalow. Tyvärr var köket en brist på campen i Selous, men här är maten god.

Med Ras Kutani kan man också göra intressanta utflykter till byarna som de samarbetar med enligt CC Africas välkända kommunkoncept. Med malariaprofylaxen glömda i medicinska hemma i Sverige somnar vi ändå tryggt under våra vita sänghimlar av moskitnät – precis som vi antar att Hemingway gjorde på 30-talet. □

Resetips

Nairobi och Dar es Salaam når man med t ex Kenya Airways eller British Airways (www.ba.com), pris från London ca 4 000 kronor och uppåt. Kenya Airways (www.kenya-airways.com) går alltid via Nairobi. Bägge bolagen har sina Skandinavienkontor i Köpenhamn. Till Selous från Dar es Salaam flög vi med Coastal Aviation (www.coastal.cc/selous.htm), pris ca 2 000 kronor.

CC Africa är ett sydafrikanskt safariföretag som kombinerar naturvård, lokalt engagemang och safariupplevelser vid sina 38 camper och lodger i östra och södra Afrika. Erbjuder större exklusivitet vad gäller både naturupplevelser och boende, och all mat, service och game drives ingår.

Kichwa Tembo i Masai Mara kostar från 1 200 kronor per dygn, Selous Safari Camp 2 000 kronor och Ras Kutani på kusten vid Dar 1 350 kronor.

Såväl CC Africa som flygen kan i Sverige bokas genom t ex Tour Africa och Jambo Tours. Tanzanias statliga turistbyrå har en del bra information på sin website: www.tanzania-web.com

